

Op het einde van de wandeling zien we een bord staan waarop staat dat het verboden is om deze wandeling te doen door een grondverzakking. Vandaar vermoedelijk het moeilijke en gevaarlijke stuk met de vaste touwen. De grondverzakking zou wel al dateren van 2013.

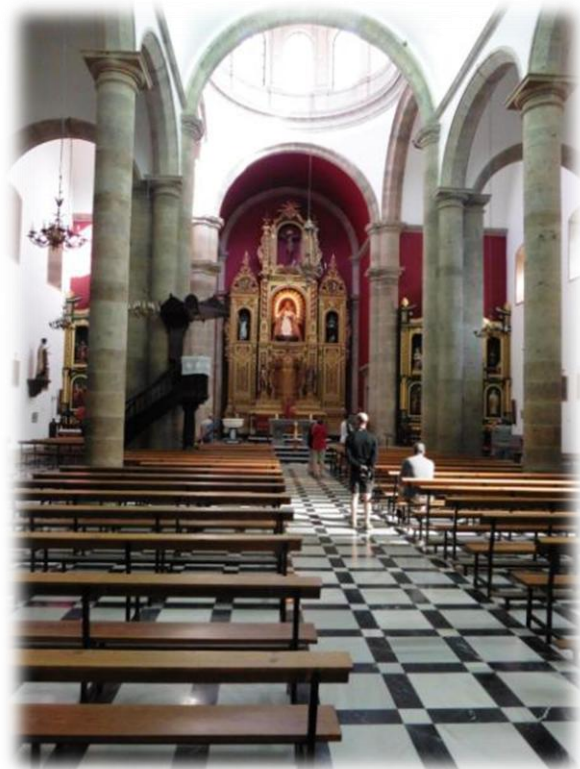

Na onze wandeling brengen we nog een bezoek aan het stadje Agüimes waar veel bronzen beelden het straatbeeld sieren.

Aan het sfeervolle Plaza de Rosario staat de Iglesia de San Sebastián. Hier is van 1796 tot 1940 aan gebouwd. De monumentale kerk heeft door de torens en koepels wel wat weg van een moskee.

De inwoners van de stad leven voornamelijk van de landbouw en het kweken van cactussen. Zij hebben een groot historisch besef. Om hun cultureel erfgoed te behouden, restaureren ze de huizen en straten zo veel mogelijk in de oorspronkelijke stijl en zijn de straten van Agüimes brandschoon.

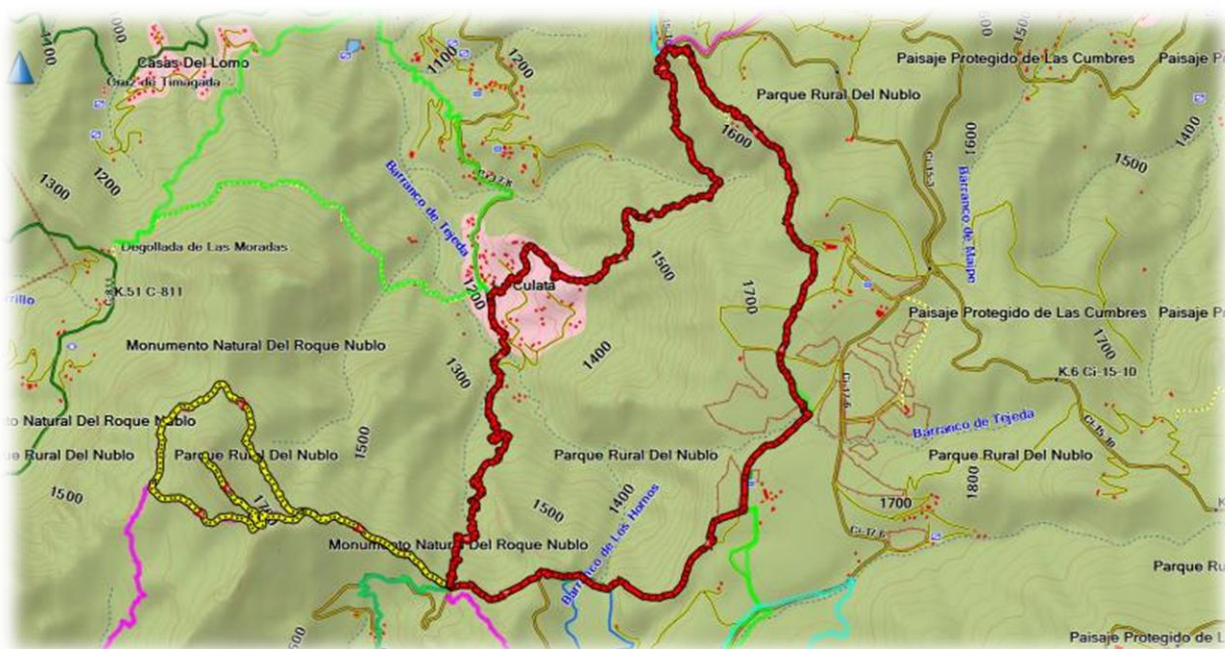

In het toeristisch bureau is er tevens een klein maar mooi museum over het vroegere leven in de streek. Evenwel hebben we het museum niet kunnen bezoeken omdat het toeristisch bureau gesloten was.

Vrijdag 26 februari 2016

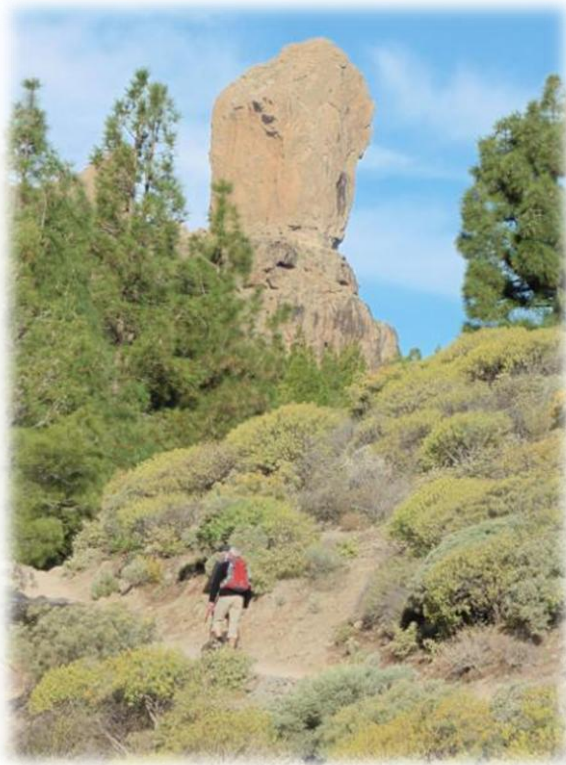
- Soort : Luswandering Nr. 1 en Nr. 4
- Plaats : Culata en Roque Nublo
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 6 uur

Vandaag doen we een wandeling naar een van de hoogste en meest bekende toppen van het eiland, Roque Nublo.

De 1813 m hoge Roque Nublo of wolkenrots is het herkenningsteken van Gran Canaria. Enkel Pico de las Nieves is met zijn 1950 m de hoogste berg op Gran Canaria en bevindt zich vlak naast Roque Nublo.

We beginnen vroeg aan de wandeling naar de wolkenrots en zijn dan ook geheel alleen. Bij onze terugkomst aan de wagen komen de eerste bussen met toeristen al toe.

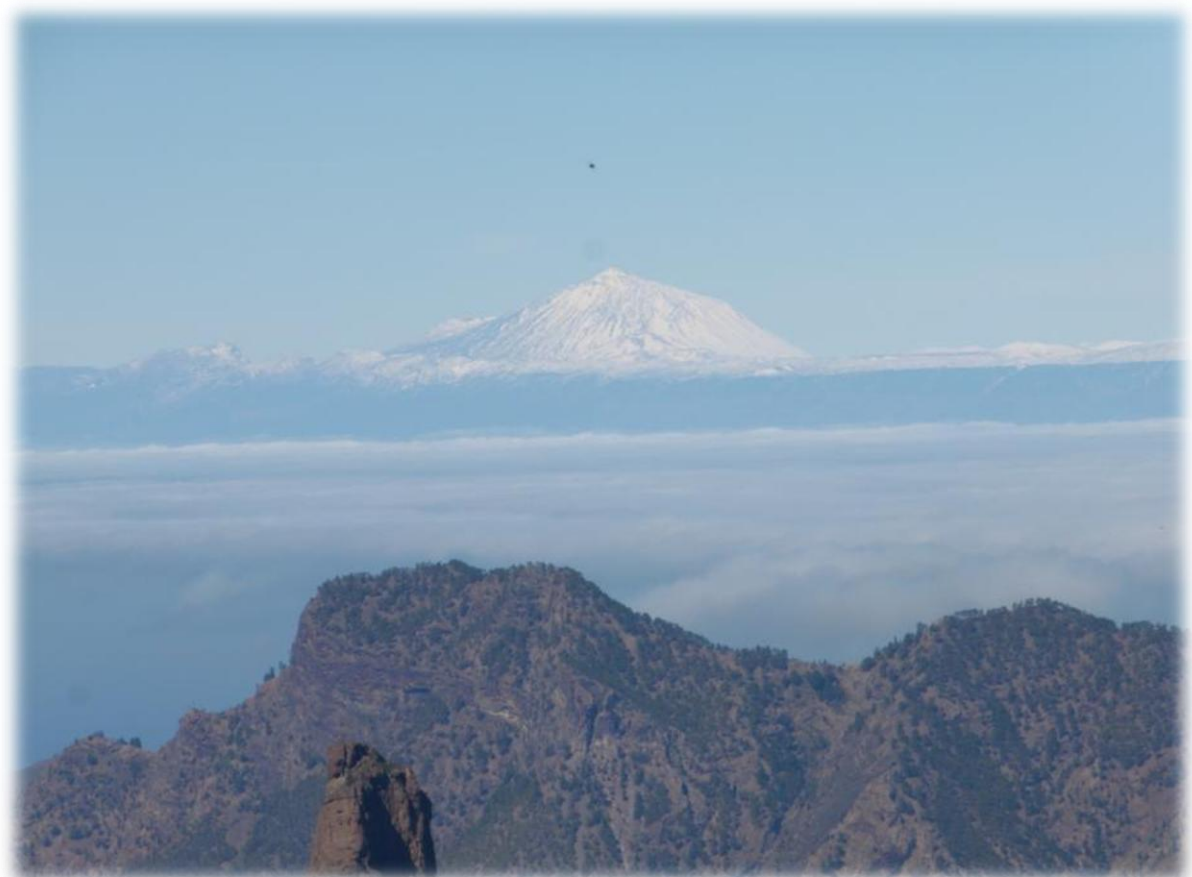

Rechts is Roque Nublo en het gesteente links ervan noemt men de kikker omdat deze rots, vanuit welke hoek men hem ook bekijkt, lijkt op een kikker.

Roque Nublo verheft zich als een gigantisch beeldhouwwerk 65 m boven de grond en troont majestieus over de Caldera de Tejada. Het is het overblijfsel van een oude vulkaanpijp, die door erosie werd afgesleten. Alleen het harde kerngesteente wist de kracht van water en wind te trotseren.

Gran Canaria is van vulkanische oorsprong. 14 miljoen jaar geleden voerden erupties op de bodem van de Atlantische Oceaan tot een kegelvormig eiland.

Het eiland wordt vaak geteisterd door de passaat, een wind die overwegend uit het noorden komt. Circa 40 dagen per jaar is er sprake van een Calima: een sterke wind vanaf de Sahara. Dit resulteert in hoge temperaturen en veel fijn zand in de lucht.

De Canarische Eilanden liggen in de Atlantische Oceaan ten westen van Afrika, op dezelfde hoogte als Marokko. De archipel bestaat uit zeven bewoonde hoofdeilanden en zes kleinere eilanden.

De Canarische Eilanden zijn geografisch gezien een deel van Afrika, maar politiek gezien behoren ze sinds de 15e eeuw tot Spanje.

Een plaatselijk druiventeler overkapt zijn gehele woning om er druivenranken te laten aan groeien. Ook de rijbaan wordt overkapt.

Toen de Spanjaarden in de jaren 1500 de Canarische Eilanden veroverden werden deze eilanden bewoond door de Guanchen.

De eerste De Spanjaarden beschreven hen als lange mensen (rond 1,80 meter lang), met enigszins dikke lippen, blond haar en blauwe ogen. Ook leefden de Guanchen volgens de oudste beschrijvingen nog in het stenen tijdperk, met weinig ontwikkelde landbouw en met slechts een rudimentair pictoraal schrift.

De eerste Guanchen verzamelden eetbare gewassen en vingen vis. In de loop der tijd begonnen deze mensen hun gedragspatroon te veranderen: zij begonnen omstreeks het jaar 0 de grond te verbouwen en gingen in groepen wonen.

In de jaren die volgden ontwikkelden zij allerlei technieken zoals het cultiveren van gewassen (bonen, erwten, gerst en tarwe), het houden van vee (geiten, schapen en varkens), landirrigatie en pottenbakken. Het gebruik van het wiel was hen onbekend en dus werd al het aardewerk met de hand gevormd; bovendien kenden zij geen metaal en textiel.

Zij huldten zich in geitenvellen. Al hun gebruiksvoorwerpen werden gemaakt van aardewerk, steen en hout. Incidenteel werd het aardewerk met eenvoudige hulpmiddelen versierd. Op de wanden van een aantal grotten op Gran Canaria hebben de Guanchen decoraties aangebracht in de vorm van eenvoudige schilderijen.

De Guanchen waren hun kennis omtrent zeevaart kwijtgeraakt en dus was er weinig contact tussen de groepen Guanchen op de verschillende eilanden; iedere groep ontwikkelde zich op zijn eigen wijze. Men vermoedt dat de Berberstammen uit Noord-Afrika in rieten boten naar de eilanden zijn gevaren. Toen deze boten rot werden kon men niet meer naar het Afrikaanse continent terugvaren; op de Canarische Eilanden groeit namelijk geen riet. Bovendien wisten ze niet dat je van hout schepen kon bouwen.

Toen de eerste Spanjaarden op de eilandengroep verschenen woonden de meeste eilandbewoners in grotten; slechts enkele families op Gran Canaria woonden in hutten.

Voor we naar het vliegveld rijden brengen we nog een bezoek aan het mooie vissersdorpje Mogan.

Gran Canaria is een prachtig wandeleiland met heel veel groen, palmbomen, bloemen, bossen en cactussen. De twee nieuwe medereizigers zijn toffe mensen. Ik hoop dat we samen nog op stap kunnen gaan. We hebben terug geluk gehad met het weer. We hebben slechts één bewolkte dag gehad en geen enkele regenbui. De temperatuur schommelde steeds tussen de 20 en 25° C.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Jules Van Olmen : julesvanolmen@gmail.com

Marc Verreydt : marc_verreydt@pandora.be

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com

Tekst : Ludwig D'Haese

Foto's : Jules Van Olmen, Marc Verreydt en Ludwig D'Haese